

М. Т. Квятковський, кінець 1940-х – поч. 1950-х рр.

Михайло Тихонович Квятковський (1889–1951) – викладач математики (арифметики, алгебри, геометрії й тригонометрії) з методикою навчання Полтавського учительського інституту. Походив із чиновників, закінчив Імператорський університет св. Володимира у Києві, професійну кар’єру розпочав 1910 року, до Полтавського учительського інституту прибув разом з О. К. Волніним із Великих Сорочинців, пропрацювавши там в учительській семінарії декілька років; роботу в інституті, де за недостатністю штатів брав на себе ще й обов’язки бібліотекаря, поєднував із викладанням у Великосорочинській семінарії і полтавській приватній жіночій гімназії М. П. Павелко. Пізніше отримав від керівництва такий відгук: “Маючи добру педагогічну підготовку за своїм фахом, [...] до службових своїх обов’язків ставиться з повною старанністю і користується заслуженою любов’ю учнів і службовців”. На початку Громадянської війни, у зв’язку з реформуванням і українізацією учительського інституту, змушений був покинути Полтаву.

З’ясувати подальшу долю М. Т. Квятковського дозволила розміщена в Інтернеті стаття його правнука – відомого одеського журналіста, автора

численних культурологічних і краєзнавчих публікацій, Євгена Деменка – “Одисея моєї сім’ї”. Виявилось, що Михайло Тихонович у подальшому став професором математики і заслуженим гідрометеорологом СРСР. Один із його синів – Євген Михайлович – відомий як видатний геохімік, професор, завідувач кафедрою у Ленінградському гірничому інституті, наставник сотень учнів. Інший – Всеволод Михайлович – працював доцентом кафедри електротехніки того ж самого вишу.

За даними Є. Деменка, М. Т. Квятковський народився в сім’ї земського лікаря Тихона Олександровича (який був сином відомого О. О. Квятковського – одного із засновників організації “Народна воля”, страченого 1880 року в Петропавлівській фортеці за замах на імператора Олександра II), одружився з Катериною Наумівною Борисевич-Несенюк і мав з нею трьох дітей, двоє з яких (Тетяна і Всеволод) з’явилися на світ ще в Полтаві. Після Полтави переїхав до підмосковного Кучино, працював у Москві, помер в 1951 році, був кремований і похований лише 40 років потому в Одесі, в одній могилі із дружиною (прах чоловіка Катерина Наумівна зберігала у себе – хотіла бути похованою разом із ним).

*Могила Михайла Тихоновича і Катерини Наумівни Квятковських на
Таїровському цвинтарі Одеси (фото Є. Деменка)*

У Санкт-Петербурзі зараз живе Олег Євгенович Квятковський – онук Михайла Тихоновича, теж відомий вчений, доктор фізико-математичних наук.

Література

1. Деменок Е. Одиссея моей семи [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://9musesjournal.wordpress.com/2013/12/14/евгений-деменок-одиссея-моей-семьи/>
2. Памятная книжка Полтавской губернии на 1915 год / под ред. П. А. Снесского. – Полтава : Типо-литогр. Губернского Правления, 1915. – XXXII, 629 с.
3. Памятная книжка Полтавской губернии на 1916 год / под ред. П. А. Снесского. – Полтава : Типо-литогр. Губернского Правления, 1915. – XXVIII, 429 с.
4. Bybluk M. Makarenkos Alma mater. In: Hundert Jahre Anton Makarenko. Neue Studien zur Biographie / Hrsg. von G. Hillig. – Bremen: Edition Temmen, 1988. – S. 31–41.

А. В. Ткаченко